

смерть відчужувача, а також припинення відбувається на основі його розірвання. Наслідки розірвання договору довічного утримання залежать від підстав його розірвання.

ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ЗМІНИ УМОВ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ

Студент 2 курсу магістратури юридичного факультету КНУ імені Тараса Шевченка **Горобинський В.М.**

На теперішній час в нашій країні набула значного розповсюдження практика укладання шлюбних договорів між особами, які хочуть одружитися. В таких договорах майбутнє подружжя бажає максимально врегулювати свої майнові відносини, але після реєстрації шлюбу та спільного проживання у подружжя інколи виникає необхідність змінити деякі з умов шлюбного договору. Крім бажання подружжя така можливість передбачена ст. 100 СК України в якій зазначено вичерпний перелік можливих змін умов шлюбного договору. Так, в законі йде мова, що одностороння зміна умов шлюбного договору не допускається. Шлюбний договір може бути змінено подружжям. Угода про зміну шлюбного договору нотаріально посвідчується. На вимогу одного з подружжя шлюбний договір за рішенням суду може бути змінений, якщо цього вимагають його інтереси, інтереси дітей, а також непрацездатних повнолітніх дочки, сина, що мають істотне значення.

Аналіз вказаної норми дає підстави говорити, що хоча СК України і передбачає умови зміни шлюбного договору між подружжям, але при цьому не визначає детального порядку вчинення подружжям дій, спрямованих на зміну умов договору. Крім того, як вірно зазначає І.В. Жилінкова виникає питання про можливість зміни умов договору у судовому порядку. У СК України відповіді на ці та інші питання не містяться.

Також слід звернути увагу на важливу умову, яка передбачена ч. 1 ст. 100 СК України щодо заборони односторонньої зміни умов шлюбного договору та яка відповідає вимогам цивільного законодавства, оскільки

призначення будь якого зобов'язання полягає в його виконанні, а враховуючи те, що шлюбний договір – двостороння угода, відмова від її виконання в односторонньому порядку прирівнюється до відмови від зобов'язання, а це за загальним правилом неприпустимо.

В ч. 2 ст. 100 СК України зазначається, що угода про зміну шлюбного договору нотаріально посвідчується. Отже, перш ніж внести зміни до шлюбного договору подружжя повинне досягти певної угоди, тобто така угода про зміну шлюбного договору має являти собою документ, який містить текст змін і (чи) доповнення до шлюбного договору, підписаний обома сторонами і в обов'язковому порядку посвідчений нотаріально. Вказані зміни до шлюбного договору повинні бути обов'язково взаємними, тобто їх внесення повинно відбуватися за згодою як чоловіка так і дружини і можуть вноситися на протязі всього перебування в шлюбі, а відповідно і дії договору. При цьому потрібно враховувати, що документ про зміну умов шлюбного договору не змінює сам шлюбний договір, а лише вносить до нього певні зміни, які затверджуються у формі додаткової угоди, але ні в якому разі не шляхом підписання нового шлюбного договору.

Чинний СК України в ч. 3 ст. 100 передбачає, що на вимогу одного з подружжя шлюбний договір може бути змінений за рішенням суду, якщо цього вимагають його інтереси, інтереси дітей, а також непрацездатних неповнолітніх дочки, сина, що мають істотне значення. У вказаній нормі перш за все йде мова про те, що ніякі інші особи, крім подружжя яке перебуває у зареєстрованому шлюбі, не мають права заявляти вимоги про зміну шлюбного договору і тільки коли цього вимагають його інтереси, інтереси дітей, а також непрацездатних неповнолітніх дочки, сина, які мають істотне значення, що виступають в якості вичерпних підстав такої зміни.

Відповідно до ст. 100 СК України зміна договору в односторонньому порядку можлива лише за наявності певних підстав.

По-перше, така зміна можлива, якщо судом буде визнано, що цього вимагають інтереси сторони, яка подала заяву, до того ж вони повинні мати істотне значення. Інтереси сторони

визнаються такими, що мають істотне значення, у випадку, якщо їх існування тягне за собою таку зміну співвідношення майнових інтересів сторін, що спричиняє шкоду зацікавленій стороні, за якої вона у значній мірі втрачає те, на що мала право розраховувати при укладанні шлюбного договору.

По-друге, якщо того вимагають інтереси дітей. У даному випадку законодавець не зазначає, які діти маються на увазі – малолітні, інші неповнолітні, повнолітні. Проте, оскільки до підстав зміни умов шлюбного договору законодавець відносить також інтереси непрацездатних неповнолітніх дочки, сина, що зрозуміло, то у вищезгаданому випадку законодавець має на увазі неповнолітніх дітей, тобто таких, які не досягли 18 років.

По-третє, коли того вимагають інтереси непрацездатних повнолітніх дітей.

Отже підстави, викладені в ч. 3 ст. 100 СК України, являють собою вичерпний перелік випадків, коли умови шлюбного договору можуть бути змінені за рішенням суду. Проте, не слід забувати, що випадки зміни шлюбного договору можуть міститися і в ньому самому.

ЩОДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ЦИВІЛЬНОЇ СПРАВИ ДО РОЗГЛЯДУ АПЕЛЯЦІЙНИМ СУДОМ

Студентка 5 курсу ЦЗВФН Дніпропетровського національного університету ім. О.Гончара **Горецька В.С.**

Згідно ст. 1 ЦПК України завданнями цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави. Вказані завдання спрямовані на забезпечення реалізації конституційного права особи на доступ до правосуддя, передбаченого ст. 55 Конституції України. Актуальним є приділити увагу дослідженню особливостей підготовки справи до розгляду суддею апеляційного суду при